

ת"פ 5769/02/19 - מדינת ישראל נגד מיכאל ברנשטיין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5769-02-19 מדינת ישראל נ' ברנשטיין

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים נגד מיכאל ברנשטיין	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מונעם ת'אבת	הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שביום 26.9.2017 נתפס עם סכין מתקבעת בכליו, בעת שעבר בידוק ביטחוני בכניסה לכותל המערבית.

מהלך הדין

הנאשם נשלח לשירות המבחן, כשהמדינה ביקשה לשלוח אותו גם לממונה על עבודות השירות.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים.

מהתסקיר שהוגש בחודש דצמבר 2019 עלה, כי הנאשם באותה עת היה כבן 41, גרוש ואב ל-3 ילדים קטנים. בעת עריכת התסקיר התגורר עם אחותו. הנאשם עלה מארצות חבר העמים בהיותו כבן 13 וחווה את העליה באופן קשה. למרות זאת סיים את חוק לימודיו עם בגרות מלאה ושירת שירות צבאי מלא בתפקיד טכנאי. הוא החל ללמוד ועבד בעבודות מזדמנות. בשנות העשרים לחייו החל להשתמש בסמים וכן החל להמר, דבר שדרדר את אורחות חייו והוא היה מעורב בעבירות אלימות, רכוש, סמים ונשק, ואף ריצה 2 עונשי מאסר שהצטברו כדי 30 חודשים, כשהשתחרר ממאסרו האחרון בשנת 2010. מאז שחרורו ועד לעבירה הנוכחית לא צבר לחובתו רישום פלילי נוסף, ואף לא לאחר מכן. הוא השתלב בעבודה, נישא, הוליד ילדים ולאחרונה התגרש אך שב לגור עם רעייתו. הנאשם הציג מכתב המלצה חיובי מאוד מאת מעסיקו, אשר הפסיק את העבודה על-רקע משבר כלכלי בעסק. בדיקת שתי שנתן הנאשם נמצא חיובית לקנבס.

הנאשם שלל שימוש התמכרותי בסמים וכן שלל נזקקות טיפולית. לצד זאת, הנאשם נטל אחריות למעשים ושירות המבחן התרשם מההתייבבות חיובית במצבו בשנים האחרונות וסבר כי נשקפת ממנו רמת סיכון בינונית. לכן המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מוחשי ומציב גבולות לצד ענישה מותנית.

בדיון שהתקיים בחודש דצמבר 2019, ובעקבות ממצאי התסקיר, ביקש הסניגור הזדמנות נוספת לנאשם, על-מנת שיתאפשר לו למצות תהליך טיפולי, שמא הדבר יוביל לשינוי בהמלצת שירות המבחן. המאשימה לא התנגדה וביקשה לשלוח את הנאשם גם לממונה על עבודות השירות נוכח עמדתה. באותה עת לא סברתי כי יש צורך לשלוח את הנאשם לממונה, אך הבהרתי לו כי דרך סיום התיק מבחינה עונשית, תלויה אך ורק בו. לכן הוא שב ונשלח לשירות המבחן.

מהתסקיר השני שהוגש בחודש ספטמבר 2020 עולה, כי הנאשם עמד בקשר עם שירות המבחן ומסר מספר בדיקות שתן נמצאו נקיות מסמים. הנאשם טרם חזר לעבוד בשל משבר הקורונה, והוא עושה מאמצים להחזיר חובות כבדים בהם הוא נתון, והמהווים גורם מתח משמעותי בחייו. מעבר לכך, הביע הנאשם הסכמתו להשתלב בתהליך טיפולי. לכן, ולנוכח היעדר פתיחת תיקים נוספים, ביקש שירות המבחן דחיה בת שלושה חודשים לצורך מיצוי האפיק הטיפולי.

בתסקיר האחרון שהוגש החודש צוין, כי הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי, מסר בדיקת שתן נקיה ושיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. השירות המליץ על הטלת 150 שעות של"ץ, צו מבחן לשנה וענישה נלווית, וציין את חשיבות המשך מעורבותו של השירות בחייו של הנאשם בתקופת המבחן, על-מנת לוודא התמדתו באפיק הטיפולי.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה סברה שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן. מאידך, הסניגור טען, לפי עמדת מרשו, כי הנאשם לא יוכל לעמוד בשל"ץ ובמבחן נוכח התחייבויותיו, חובותיו והצורך להשגיח על 3 ילדיו הקטנים. דברים ברוח זו שמעתי גם מן הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שלום הציבור ושלמות גופו. היחס המחמיר של בתי המשפט לעבירות של החזקת סכין ידוע, בשל פוטנציאל הנזק לגוף ולנפש - ר' לדוגמה: רע"פ 40790/10 **ג'בשה** נ' **מ"י** (מיום 23.8.2010). בעניינינו, מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית, במיוחד לנוכח העובדה שהנאשם הודה כי החזיק בסכין להגנה עצמית, שאיננה מטרה לגיטימית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש

לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתכוננת כשהסכין נועדה להגנה עצמית; הנאשם אחראי בלעדית למעשים, הגם שלטענתו לא ידע שהדבר אסור; בפועל לא נגרם כל נזק, אך הנזק הפוטנציאלי ידוע, כאמור.

מדיניות הענישה הנוהגת - נסיבות המקרה מביאות לשוני במתחמי הענישה ובענישה הנוהגת, החל משל"ץ וכלה במאסר דו-ספרתי. בנסיבות המתאימות יותר לעניינו מפנה לרע"פ 632/14 **אדוניה** נ' **מ"י** (מיום 31.7.2014) שם אושר עונש של 180 שעות של"ץ בעקבות הרשעה בהחזקת סכין פרפרית בכניסה למועדון וכן לע"פ (י-ם) 2272-06-18 **כהן** נ' **מ"י** (מיום 21.5.2019) שם נדחה מתחם ענישה המתחיל בחודשיים מאסר ומסתיים ב-15 חודשים, ונקבע כי ניתן להתחיל את המתחם בשל"ץ, עונש שאומץ בסופו של דבר חלף חודשיים מאסר בעבודות שירות.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ ומאסר על-תנאי ועד 10 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם שנטל אחריות למעשים ללא הסדר; הנאשם אמנם בעל עבר פלילי ואף מכביד, אך החל משנת 2010 חל שינוי באורחות חייו, הוא התמסד לחיוב, שמר על עבודה סדירה וניהל אורח חיים יצרני, מאז לא פתח תיקים חדשים מלבד התיק שלפניו. העבר הפלילי ישן, ולדעתי, אין לפקוד אותו על עוונות העבר שעליהם שילם מחיר; הנאשם שירת בצבא וכיום הוא מכלכל את ילדיו והסמוכים עליו בחריצות ומתמודד עם חובות לא פשוטים.

המיקום במתחם - לפיכך, ניתן למקם את הנאשם בתחתית המתחם. הייתי שמח לו הסכים הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, ואולם הבנתי את נסיבותיו שהן אובייקטיביות.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע (החזקת סכין או אגרופן) בתוך שלוש שנים מהיום;
- ב. קנס בסך 2,000 ₪, או 8 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-8 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש החל מיום 2.5.2021. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם על אף כל הוראת עיקול;
- ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר. סברתי שיש חשיבות רבה לצו המבחן נוכח המלצת השירות.

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את העבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת המוצגים.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' בניסן התשפ"א 22 מרץ 2021, במעמד הצדדים.